

στρατηγείον, διὰ τὰ πληροφορηθῆναι περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀποτυχίας, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται μέχρι τοῦδε ὁ ἀρχιστρατηγός Σκρζυνέκκης, καὶ νὰ παραστήσῃ εἰς αὐτὸν τὴν τε ἀνυμνήν, καὶ τὴν κατεπειγούσαν τοῦ ἔθνους θέλησιν τοῦ νὰ συγκροτήσῃ ὅσον τάχιστα μάχην. Λέγεται πρὸς τοῦτο, ὅτι οἱ ἐπιτροποὶ οὗτοι ἔχουν τὴν πληρεξουσιότητα, νὰ διατάξωσιν ἄλλον ἀρχιστρατήγην. Κατὰ τὴν ἀπόφασιν λοιπὴν ταύτην ἀνεχώρησαν τὴν νύκτα τῆς 28 πρὸς τὴν 29 διὰ τὸ στρατηγείον ὁ Πρίγκιψ Ἀδάμ Ξαρτορίσκης, ὁ Κόμης Αντώνιος Ὁστρόφκης, ὁ Καστελάνος Βέγκυκ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων πέντε, οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν.

Τὸ Πολλωνικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον, ἡγουμένων τῶν στρατηγῶν Γιεργαῦδ, Χλαπόφσκυ, Ρολάνδου καὶ Ζυμανόφσκου, προσφυγεν εἰς τὴν Πρωσσικὴν χώραν, περιέχει περίπου 9,000 στρατιώτας, 2,000 ἵππους, 26 κανόνια καὶ 35 πυριτιδοφόρους ἀμάξας. Ὁ δὲ στρατηγὸς Δεμβίνσκης, ὅστις ἡγεῖται τοῦ ἐπιλοίπου στρατεύματος τῆς ἐπικουρίας, τὸ ὁποῖον συνίστα καταρχὰς τὴν προσβοφυλακὴν τοῦ σώματος, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Πολλωνίαν. Μετὰ 80 περίπου μιλίων πορείαν διὰ τόπων πεδινῶν καὶ δασῶν, διωκόμενος κατὰ πᾶσα ἀπὸ τὰ Ῥωσσικὰ στρατεύματα, περικυκλωθεὶς πολλάκις καὶ βιαζόμενος νὰ παραδῇ, κατόρθωσεν ἐν μέσῳ ἀναριθμήτων ἀγώνων καὶ κινδύνων νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Πράγαν τὴν 22 Ἰουλίου μὲ 4,000 τοὺς πλειότερους ἵππους καὶ 6 κανόνια. — Δὲν ἦτο λοιπὸν ἢ ἐν τῇ Λιθουανίᾳ ἐπανάστασις ἴσων ἐξηλωμένη, ὅσον ἐνομιζέτο. Ἐνθὺθεν τὰ ἐν τῇ Λιθουανίᾳ ἀπασχελούμενα Ῥωσσικὰ στρατεύματα μετέβαινον πλέον εἰς τὴν Πολλωνίαν διὰ νὰ ἐνωθῶσι μὲ τὴν ἐκεῖ στρατιάν τοῦ Κόμητος Πασκειῦτς.

— Ὁ στρατηγὸς Δεμβίνσκης διωρίσθη μισθάρχης καὶ διοικητῆς τῆς Βαρσοβίας. Ὁ στρατηγὸς Οὐμίνσκη ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὴν ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἡγεῖται τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος τοῦ κυριωτέρου Πολλωνικῦ στρατοῦ.

— Αὐτίθεν, 2 Αὐγούστου. — Ἡ μεταξὺ τῆς Βαρσοβίας καὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως συγκοινωνία διεκόπη ἀπὸ μίαν ἀπόμειραν τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Ρούδιγκερ καταλαβοῦσαν τὴν Μζεζοβίαν. Τὴν 30 Ἰουλίου φαίνεται ὅτι κατεκλείσθη πανταχόθεν ἡ Βαρσοβία, διαδύτων τῶν Ῥώσων τὴν Ψούραν πρὸς τὰς πηγὰς. Τὴν 29 καὶ 30 συνέδησαν μεγάλοι θόρυβοι εἰς τὴν πόλιν ταύτην. — Πλείστοι τῶν ἀκαδημικῶν καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν τῶν ἐπιχειρισθέντων τὴν ἐπανάστασιν, τὰ μέλη τῆς ἐταιρείας, ἣτις ἐπρόβαλε τὴν χρείαν τοῦ θρόνου, οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ πατριωτικοῦ συλλόγου (club), καὶ οἱ ἐκδύται καὶ συνεργάται τῶν πλέον ἐπαναστατικῶν ἐφημερίδων, φιδούμενοι μὴν ἐξαιρεθῶσιν, ἀμνηστίας γενομένης, ἀνεχώρησαν πρὸ πολλῶν ἤδη ἡμερῶν ἐκ Βαρσοβίας.

— Τὴν 25 Ἰουλίου τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Ρούδιγκερ διαβάνας τὴν Βίσευλαν εὐρίσκετο εἰς τὴν Ραδόμ. Τὴν 23 εἶχε φθάσει εἰς τὸ Ραιγρὺδ τὸ ἐκ Λιθουανίας ἐρχόμενον σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Κρέουτς συνιστάμενον εἰς 25,000 ἄνδρας καὶ ἔχον 80 κανόνια.

Ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τῆς Βισούλης ὁ στρατηγὸς Τόρπος εἶχε προχωρήσει σχεδὸν μέχρι τῆς Πλέσκου, ἀλλ' ἀπεκρούσθη με σημαντικὴν ζημίαν.

Ἐκ τοῦ ἐν Λόβικι Ῥωσσικοῦ στρατηγείου, 23 Ἰουλίου. — Τὴν 17 Ἰουλίου ὁ Ῥωσσικὸς στρατὸς ἐξηκολούθησε τὴν κίνησιν τοῦ ἐκ Κοβάλ πρὸς τὴν Ψούραν, εἰς δύο φάλαγγας συστημένους. Τὸ στρατηγείον τοῦ Κόμητος Πασκειῦτς τὴν 17 ἦτον εἰς τὸ Γοστινῖνον, τὴν 18 καὶ 19 εἰς τὸ Γομβῖνον, τὴν 20 εἰς τὸ Κιερνζῖνον, τὴν 21 εἰς τὴν Μιλλζίκην. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν κατελήφθη ἡ Λόβιξ, καὶ ἐστάλησαν αἱ τοῦ στρατηγοῦ Βίτ φυλακαὶ μέχρι τῆς Κοσλόβης, χωρὶς ν' ἀπαντήσωσιν ἄλλο εἰμὴ διεσπαρμένους Κρακουσίους, οἵτινες ἀπεχώρουν δρομαῖοι, ἂν καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐστρατοπέδευεν ἐπὶ τὴν 21 ἐν Σοξαζεύῃ μὲ 20,000 στρατὸν. Ἐστρατοπέδευσε λοιπὸν ἡ Ῥωσσικὴ στρατιὰ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τῆς Ψούρας μεταξὺ τῆς Κοσλόφ καὶ Πεπόρ. Το δὲ στρατηγείον τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Μιχαὴλ μετεφέρθη εἰς Γολένσκαν.

Τὴν 22 συνήχθησαν τὰ στρατηγεῖα τοῦ Κόμητος Πασκειῦτς, τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Μιχαὴλ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Βίτ εἰς τὴν Λόβικα.

Τὸ στρατόπεδον εἶναι διατεθειμένον ἐπὶ τρία μέτωπα εἰς τὴν ἀριστερὰν ὁχθὴν τῆς Ψούρας καὶ τοῦ μὲν ἡγεῖται ὁ στρατηγὸς Πάλην, ἔχων τὴν δεξιὰν πτέρυγα στηριγμένην εἰς τὴν Ψούραν, τὸ δὲ, συγκείμενον ἐκ τοῦ σώματος τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Πρίγκιπος Σκακόφκκι, ἵσταται παραλλήλως τοῦ πρώτου, καὶ τὸ τρίτον, διοικούμενον ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Μιχαὴλ, διχασταυρόνει καὶ αὐτὸ λοξῶς τὴν ὁδὸν τοῦ Πεπόρ. Ἡ τοποθεσία εἶναι πεδῖον διχκοπτόμενον ἀπὸ ὀλίγα, βαλτώδη λειβάδια, ἀρμόδιον μὲν διὰ τὴν ἱππηλασίαν κατὰλληλον δὲ εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ πολυαριθμοῦ πυροβολικοῦ τῶν Ῥώσων. Ὅθεν δὲν εἶναι ἐλπιστὸν νὰ ἐπιχειρισθῶσιν οἱ Πολλωνοὶ νὰ προσβάλωσι τὸν Ῥωσσικὸν στρατὸν εἰς ταῦτα το πεδῖον τῆς μάχης.

Τὸ ἐκ Λιθουανίας ἐρχόμενον σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Κρέουτς ἐφθασεν ἤδη εἰς τὴν Λόμζαν. Αἱ δὲ προσβοφυλακαὶ τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Ῥώσων εὐρίσκονται πάλιν πλησίον τῆς Βαρσοβίας.

— Διὰ νέας προκηρύξεις ἀπὸ 17 Ἰουλίου ὁ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας παραινέει τοὺς Πολλωνοὺς ν' ἀνοίξωσι τὰ ὄμματά των εἰς τὰ διαβουλεύματα τῶν παραγοποιῶν, οἵτινες τοὺς ἐβύθισαν εἰς ἄδυσσον δυστυχῶν, καὶ εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῶν μηχανουργιῶν των. Τελευτᾷ δὲ ἡ προκήρυξις οὕτω πως. «Τὰ μετέπειτα συμβεβηκότα (εὐνοϊκά εἰς τὰ Ῥωσσικὰ ὄπλα) δὲν σᾶς ἔκλεισαν τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας. Ἐπιστρεφάτε εἰς τὰ χρέη σας, ἀπαλλάχθητε ἀναφαιδὸν ἀπὸ τὰ ἀξιοκατάκριτα βουλεύματα, καὶ εἰμεθα ἐπὶ πρόθυμοι νὰ σᾶς δεχθῶμεν. Τὰ πατριὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα μᾶς ὑπηγόρευσαν τὸ διάταγμα τῆς ἀμνηστίας τῆς 4 Ἰουνίου, θέλουν διευθύνει καὶ ὕστερον τὰς περὶ ὑμῶν ἀποφάσεις μας. Ἡ ταχεῖα ὁμῶς καὶ ἀπόλυτος μόνον ὑποταγὴ εἴμπορεῖ νὰ σᾶς δώσῃ δικαίωμα εἰς αὐτάς.» (Τερψ. Παρατηρ.)

Κατὰ τὰς νεωέρας ἐκ Πολλωνίας εἰδήσεις ὁ Δεμβίνσκης διωρίσθη ἀρχιστράτηγος τῶν Πολλωνῶν ἀντὶ τοῦ Σκρζυνέκκου παρχειηθέντος. Ἐρρίθη πρὸς τούτους ὅτι ὁ Πρίγκιψ Ρατζβίλ ἐστάλη τὴν 2 Αὐγούστου ἐκ Βαρσοβίας διὰ νὰ φέρῃ προτάσεις εἰς τὸν στρατάρχην Κόμητα Πασκειῦτς.

Ἰδιαίτερα γράμματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναφέρουν ὅτι τὴν 8—20 τοῦ Αὐγούστου ἐκυριεύθη ἡ Βαρσοβία ὑπὸ τῶν Ῥώσων. Ἡ εἰδήσις ὁμῶς αὕτη ἔχει χροῖαν ἐπιβεβαιώσεως.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ἢς καταχωρηθῇ ἢ παρῆσθαι εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἀστυνομία Σύρας θέλει ἐνεργήσῃ τὴν κήρυξιν τῆς ὑπαρχέσης γνωστοποιήσεως, καὶ ἐν μὲν ἀντίγραφον αὐτῆς θέλει δώσῃ εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἢ εἰς τὰς πλησίον συγγενεῖς τοῦ ἐναγομένου, ἕτερον δὲ θέλει κοληθῆναι ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας αὐτοῦ ὡσαύτως ἀντίγραφον αὐτῆς θέλει κολληθῆναι ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Δικαστηρίου τέτῃ, καὶ ἕτερον θέλει κολληθῆναι εἰς τὸν ἑκδότην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος.

Ἐν Μυκόνῳ, τὴν 18 Ἰουλίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΑΙΝΙΑΝ.

Ἀντὶ τῆς Γραμ. ὁ Ὑπογραμ. Γ. Α. Σωμάκης.

Ἀρ. 2.835. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἡ Ἀστυνομία Σαλῶνων διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1.777 ἐγγράφου τῆς ἐνεκάλεσεν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆτο τὸν Παναγιώτην Ἀναγνωστὴν ἐκ Στεφάνης, κόμης τῆς ἐπαρχίας Σαλῶνων, ὡς φονεύσαντα ἐκείνως κατὰ τὴν 29 Ἰανουαρίου 1831 διὰ βολῆς λίθου τὸν Γεώργιον υἱὸν τῆς Μπαλατίνης ἐκ Δρεμῆσης, κόμης ὡσαύτως τῆς ἐπαρχίας Σαλῶνων.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τῆς ἐξεταστῆς ἐξέδωκε κατ' αὐτὴν τὸ Α' καὶ Β' Ἐντάλμα ὑπ' Ἀρ. 2,240 καὶ 2,469. Καί,

Ἐπειδὴ παρήλθεν ἡ χρησθηθεῖσα εἰς τὸν ἐγκαλέμενον τῆτον προθεσμία, ἀφ' ἧς ἐκοινοποιήθη τακτικῶς τὸ κατὰ τῆς ἰδίης Β' Ἐντάλμα, χωρὶς ἔτος καὶ ἐμφανισθῇ, ἢ καὶ καταχερῇ, τὸ Δικαστήριον καὶ τρίτον κατ' αἴτησιν τῆς ἐξεταστῆς ἐντέλλεται τῷ αὐτῷ καὶ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρόντος Γ' Ἐντάλματος διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, ἄλλως, δυνάμει τῆς 309 Ἀρθροῦ τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας θέλει μεσεγγυηθῇ ὅλη ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τῆς.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς Κράτης προσκαλεῖνται ἐπαγρυπνήσωσιν εἰς τὴν σύλληψιν τῆς διαληφθέντος ἐγκαλεμένου, ἂν κατὰ περίστασιν εὑρεθῇ εἰς τὰ Τμήματά των.

Τὸ παρὸν καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος ἀντίγραφα δὲ καὶ κολληθῶσιν εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τῆς ἐγκαλεμένου, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας τῆς καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν.

Χαρακτηριστικὰ τῆς Π. Ἀναγνωστοπέλε. — Ἡλικία ἐτῶν εἰκοσιτεσσάρων, ἀνάστημα μικρὸν καὶ εὐτραφές, πρόσωπον εὐγγύλον καὶ μελανωπὸν, τρίχες μέλαινας,

μύσαξ μέλας καὶ μικρὸς, ὀφθαλμοὶ μελανόχροοι, ὀσμή καὶ σῶμα μέτριον.

Ἐν Σαλῶνοις, τὴν 28 Ἰουλίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΓΓΗΣ.

Ἀντὶ τοῦ Γραμ. Α. Χαράλαμπος.

Ἀρ. 853. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΥΤ. ΕΛΛ. ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Δῆμος Ζαφείρης ἀπὸ Σάμπλιας τῆς Τζαμερῆς, κατηγορηθεὶς παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Ἀνατολικῆς δι' ἐγκλημα φόνος ἐκείνους, καὶ καταδικασθεὶς διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 6 ἀποφάσεως τῆς Δικαστηρίου τέτῃ εἰς δεκαοκτὼ μηνῶν φυλακὴν, ἐν ᾗ ἐπροχώρει ἡ ἐκκλητος, ἦν ἐξήτησεν, ἐδραπέτευσεν ἐκ τῆς εἰρηκτῆς τῆς Μεσολογγίας τὴν νύκτα μεταξὺ τῆς 22-23 ἀπελθόντος Μαρτίου.

Τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν τῆς ἐξεταστῆς ἐξέδωκε τὰ ὑπ' Ἀρ. 318 καὶ 476 Ἐντάλματα διὰ τὴν ἐμφάνισίν τε.

Ἀλλ' ἐπειδὴ, παρελθουσὶν τῶν προθεσμιῶν δὲν ἐνεφανίσθη, ἔτε κατεχέθη, ἐντέλλεται καὶ αὐτὸς κατ' αἴτησιν τῆς ἰδίης ἐξεταστῆς διὰ τῆς παρόντος Γ' Ἐντάλματος τὸν εἰρημένον Δῆμον Ζαφείρη καὶ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τῆτο ἐντὸς δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρόντος διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος ἄλλως δὲ, θέλει μεσεγγυηθῇ ἅπαντα ἡ περιουσία αὐτοῦ.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς Κράτης ὀφείλου καὶ προσέχωσιν ἵνα συλλάβωσι τὸν φυγιδικὸν τῆτον, ἂν εἰς τὰ Τμήματά των ἦτο εὑρεθῇ.

Ἡ Ἀστυνομία Μεσολογγίας καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ἀντίγραφον τέτῃ καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς τελευταίας διαμονῆς τῆς ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλητίας τῆς ἐνορίας τῆς, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ περιπλέον ἀντίγραφον τέτῃ καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Χαρακτηριστικὰ τῆς δραπετῆς. — Ἐτῆ 26, ἀνάστημα μέτριον, σῶμα ἰσχνὸν, κόμη ξανθὴ, ὀφθαλμοὶ γαλανοὶ, ὀφρύες ξανθεῖ, μύσαξ ξανθὸς, πρόσωπον μακρὸν, χροῖμα ἄσπρον.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 1 Αὐγέστῃ 1831.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΚΡΑΣΑΣ.

Ὁ Τ. Ε. Γραμματέως, Π. Τζιμπέρης.

Διόρθωσις. — εἰς τὰ πρῶτα ἐκδοθέντα ἀντίτυπα τῆς Παραρτήματος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἀρ. 69 εἰς τὸν πρῶτον παράγραφον τῆς Διατάγματος τῆς χάρις ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι, ἀντὶ "Δικαστηρίου τῆς Ἀργυρολίδος, ἀνάγνωθι" Συμβολίς τῶν ἐλαφρῶν τῆς Πελοποννήσου, ὡσαύτως δὲ διορθῶ καὶ εἰς τὸν τελευταῖον παράγραφον τῆς αὐτῆς Διατάγματος.

Α. Καβαλλιεράκης, Δ. Οικονομίδης, Π. Νικολάου, Γ. Κουτράκος, Ν. Σκαλκάνου, Ν. Μπουκουβαλέας, Β. Μαυρο-λοΐκας, Γ. Στρατάκος, Στ. Ἀλεξίδης, Στ. Κωνσταντάκος, Μ. Μητράκος, Γ. Μιχαλόπουλος, Μ. Ληγοράκος. (Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀριθμὸν 150.)

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντὶα τῆς Ἀνατολικῆς Σπάρτης ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἂνω ὑπογραφῶν.

Ἐν Μαραθωνησίῳ, τῇ 28 Αὐγούστου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Δ. Α. Γρηγοράκης, Β. Πολιτάκος, Ρετζεπέρης.

Ἀναφορὰ τῆς Νήσου Τήνου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Ἡκροάσθημεν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντες, τὴν ὑπ' ἀριθ. 4,012 Ἐγκύκλιον τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἀναγνωσθεῖσαν πρὸς ἡμᾶς ἐν κοινῷ παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐπαρχίας μας.

Πολλάκις ἤδη ἐλάβομεν τὴν τιμὴν, Ἐξοχώτατε, διὰ πολλῶν ἀναφορῶν μας, νὰ ἐκφράσωμεν τὴν τελείαν ἀφροσύνην μας πρὸς τὰ καθεστῶτα, καὶ πρὸς τὴν Πατρικὴν πρόνοιαν τῆς Υ. Σ. Ἐξοχότητος.

Ἀλλὰ καὶ σήμερον διακηρύττοντες πασιφανῶς καὶ ἐλευθέρως τὰ αὐτὰ αἰσθημῆτα, δὲν δυνάμεθα ν' ἀποσιωπήσωμεν τὴν ἐκπληξίν μας, θεωροῦντες ὅτι τινὲς ἐνόμισαν πῶς δύνανται νὰ παρουσιάζωνται ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ ἔθνους καὶ τῶν κοινοτήτων, καὶ ὡς ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ καὶ αὐτῶν, νὰ τολμοῦν νὰ ἐκφράζωνται, καὶ ταῦτα ὑποκινούμενοι ἀπὸ ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἐφάνησαν πάντοτε ἰδιοτελεῖς καὶ ὀλεθριοὶ ἀπὸ ἀνθρώπους, λέγομεν, οἱ ὅποιοι, μὴν ἔχοντες τίποτε νὰ χάσουν εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῆς Πατρίδος, κινεῖν πάντα λίθον καὶ μεταχειρίζονται πάντα δόλιον τρόπον εἰς ἐπιτυχίαν τῶν ὀλεθρίων μηχανορραφίῶν τῶν, καὶ ὧς κινδυνεύουν τὰ πάντα ἀπὸ ἀνθρώπους, ἐκ τῆς διαγωγῆς τῶν ὁποίων, ἡ Σ. Κυβέρνησις, εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι, νὰ καθαρίσῃ μὲ ὅποιον δῆποτε τρόπον ἐγκρίνει, τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε, τὸ κοινόν μας σύμφωνον μὲ ὅλον τὸ ἔθνος ἱκετεύει τὴν Υ. Ε. εἰς τῆς ὁποίας τὴν πρόνοιαν ἐναπέθετε τὰ τιμαλφέστατα συμφέροντά του, νὰ εὐκρεστηθῇ ν' ἀναδείξῃ εἰς τὸν ἔξω κόσμον, πόσον ἐκτιμᾷ τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν εὐταξίαν καὶ ἡσυχίαν, πόσον εἶναι κατὰ πάντα λόγον ἀμέτοχον, ὡς πραγματικῶς πάντοτε ἔδειξε, πάσης κακοβουλίας, καὶ πόσον ἀφωσιωμένον εἰς τὴν Σεβαστὴν του Κυβέρνησιν, οὐδ' ἐν ἀκαρεῖ πώποτε διατάσαν περὶ τῶν σωτηριωδῶν ὑψηλῶν λόγων, δι' οὓς ἡ Υ. Σ. Ε. ἀνέβηκε, μέχρις ὅτου κρίνει ἀνγκυλίαν τὴν συγκαλίσειν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διὰ νὰ σκεφθῇ περὶ τῶν ἐμμέρισθων μεγάλων τῆς Πατρίδος συμφερόντων.

Ἐν τούτοις εὐγνωμονοῦν καὶ αὖτις δι' ὅσας ἀπῆλαυσεν ἀρελείας καὶ βελτιώσεις ὑπὸ τὴν Πατρικὴν καλεμονίαν τῆς Υ. Σ. Ἐξοχότητος, εἶναι ἕτοιμον, Ἐξοχώτατε, ὅταν ἡ Σ. Κυβέρνησις διορίσῃ τὸν κειρὸν, καθ' ὃν ἐγκρίνει ἀνγκυλίαν, νὰ πέμψῃ καὶ αὐτὸ τοὺς πληρεξουσίου του, κατὰ τὴν σεβαστὴν διαταγὴν της.

ὑποφαινόμεθα μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 6 Αὐγούστου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς Προκριτοδημογέροντες, Γ. Κοντονικολάου, Δ. Παλκμυρας, Ν. Χαλκιάς, Π. Καραμάνωλης, Ν. Κάπρης, Φ. Νικολάου, Στ. Κουζοβίκης, Μ. Παρίσης, Ι. Παξημάκης, Γ. Μαυρογένης, Ιάκ. Παξημάκης, Μ. Τζώρας, Δ. Δημητρίου, Α. Καλέργιος, Γ. Περιδης.

(Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀριθμὸν 95.)

Ἀρ. 397. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντὶα Τήνου.

Ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ἀνφορᾷ ἐμπεριχομένων ὑπογραφῶν τῶν Προκριτοδημογερόντων τῆς Νήσου ταύτης.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 6 Αὐγούστου 1831.

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες, Α. Νάκος, Στ. Κουζοβίκης, Μ. Παρίσης. Ὁ Γραμματεὺς Ιω. Βαντινᾶς.

Ἀναφορὰ τῆς Ἐπαρχίας Λεβαδίας.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Ὁ Διοικητὴς μας καὶ ἡ Ἐπαρχιακὴ μας Δημογεροντὶα μᾶς ἐκοινοποίησαν τὴν ἐγκύκλιον τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' Ἀρ. 4,012· οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας ταύτης πάντοτε ἀπεδείχθησαν μὲ ὅλην τὴν εὐπειθειαν εἰς τὰ καθεστῶτα, καὶ εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Ἐξοχότητός σας, ἀγαπῶντες τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν, βδελυγόμενοι τὰς ἀταξίας καὶ ταραχάς. Τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον μᾶς κοινοποιεῖτε διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐνεκρίνατε, ὡς συντελεστικὸν διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον, παραδέχεται εὐχαρίστως καὶ ἡ Ἐπαρχία. Πολλάκις ἡ σύνεσίς σας ἐδιόρθωσε πράγματα δυσκολοκατόρθωτα, καὶ ἤδη δὲν ἀμφισβᾷ τὸ ἔθνος, παρὰ ἐλπίζει τὴν βελτίωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ ἐκ τῆς φρονήσεως τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος. Μένομεν μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Λεβαδίᾳ, τὴν 8 Αὐγούστου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς Πολῖται, Ι. Φίλωνος, Α. Νάκος, Α. Γεωργαντᾶς, Ν. Καλογερόπουλος, Στ. Πασπάλης, Σπ. Κονταξής, Π. Κρίσκος, Α. Τζούτζου, Α. Οικονόμου, Π. Πρωτοπαπᾶς, Ι. Παπαλουκά, Α. Λαζαράκης, Α. Κόκκαλης, Ι. Ἀλεξάνδρου, Ν. Στάθης, Σπ. Δελινάδου.

(Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 111.)

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντὶα Λεβαδίας ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν.

Ἐν Λεβαδίᾳ, τὴν 13 Αὐγούστου 1831.

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες, Ι. Φίλωνος, Α. Νάκος, Α. Γεωργαντᾶς, Ι. Ἀλεξάνδρου. Ὁ Προσωγ. Γραμματεὺς Α. Πασπάλης.

Ἀναφορὰ τῆς Ἐπαρχίας Νεαπάτρας.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Δυτηρὸν εἰσθῆμα κατέσχε τὰς ψυχὰς τῶν κατοίκων τῶν ἐλευθέρων χωρίων τῆς Ἐπαρχίας Ν. Πατρῶν, ὅτι μᾶς ἐκοινοποιήθη παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἰθίας ἡ ὑπ' ἀρ. 4,012 ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ τῆς Υ. Ε.

Θλίψις ἀνέκφραστος περιεχύθη εἰς ὅλους, ἰδόντας ὅτι τὰ ἀφρονα ὀλίγων τινῶν ἀνοήτων ἀνθρώπων κινήματα ἐνασχολοῦν τὰς περισπουδάζουσας στιγμὰς τῆς Κυβερνήσεως· ἐτιμᾶς, εἰς τῶν ὁποίων τὴν καλὴν χρῆσιν ἐλπίζει ἡ Ἑλλὰς ἅπασα τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν της ἀποκατάστασιν.

Ὁμόφωνοι ἀρεῖ καὶ ἀγανακτῆσεις συνοδεύουν, Ἐξοχώτατε, τὰ στασιώδη τῶν ραδιοῦργων κινήματα· εἰλικρινεῖς εὐχαὶ ἀκολουθοῦν τὸν στυγερὸν τῆς Κυβερνήσεως βελχίονα πρὸς διασκεδασιν τῶν ἰδιοτελῶν σχεδίων ὀλίγων τινῶν πατρικιστῶν, καὶ πρὸς διακρίσιν τῆς ἀπὸ τῆς ἐλευσεως τῆς Υ. Ε. ἐνθρονισθείσης εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐταξίας.

Σὺς διαβεβαιούμεν αὖτις, Ἐξοχώτατε, τὴν πληρεστάτην μας ἀφροσύνην, καὶ ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Ἀγᾷ Ν. Πατρῶν, τὴν 2 Αὐγούστου 1831.

Οἱ τῶν ἐλευθέρων χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ν. Πατρῶν Δημογέροντες καὶ Πρόκριτοι.

Παππᾶ-Ἰωάννης, ὁ τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ ἠγούμενος Διμασκηνός, Α. Οἰκονόμου, Α. Τζουκαλᾶς, Χ. Ζωγραφειδῆς, Χ. Τζιάκας, Κ. Γεροδημητρίου, Δ. Γ. Πολκάκια, Δ. Νταλιάνης. (Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 63.)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ν. Πατρῶν ἐπικυροῖ τὴν ἰνστιτούται τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ὑπογραφῶν, καὶ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Φτέρῃ Ν. Πατρῶν, τὴν 7 Αὐγούστου 1831.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες, Ν. Ι. Φτέρης, Α. Ἀθανασίου. Ὁ Γραμματεὺς, Χ. Δεγοθέτου.

(Ἡ ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὸ Παράρτημα.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὰ κατὰ τὴν Πολωνίαν.

Ἐκ Βαρσοβίας, ἀπὸ 17 ἕως 29 Ἰουλίου. — Τὴν α', β' καὶ γ' τοῦ Ἰουλίου συνεκροτήθησαν μάχαι ἐν Μίνσκῳ μεταξὺ τῶν Πολωνῶν καὶ τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Ρούδιγκερ, εἰς τὰς ὁποίας κατὰ τὰς ἀναφεράς τῶν Πολωνῶν οἱ Ῥῶσοι ἔχασαν 600 αἰχμαλώτους καὶ ἐν κανόνιον. Τὴν 4 πάλιν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ στρατηγὸς Χρζανίφσκι προσβαλὼν τὸν στρατηγὸν Γολοδίνον, τὸν ἐπέβρε διάφορα κανόνια καὶ 900 αἰχμαλώτους, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσούφ-πασᾶ τῆς Βάρνης, ὅστις συνεξεσιγάτευε μετὰ τῶν Ῥώσων.

— Ὁ ἀρχιστράτηγος ἔλαβεν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Ρ. Ζυέκου, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ οὗτος νὰ τὸν πείσῃ ὅτι ἔπρεπε νὰ συνδιαλλαχθῶσιν οἱ Πολωνοὶ μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου· ὅτι ὁ Κόμης Πασκεύιτς βεβαίως ἤθελε δεχθῆναι τὰς προτάσεις τῶν διαφορετικῶν ἢ ὁ μακαρίτης Κόμης Διέβιτς. Ἐνεχείρισεν δὲ τὸ γράμμα ὁ ἀρχιστράτηγος εἰς τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησιν.

— Τὴν 6 Ἰουλίου ἐξεδόθη ἐνταῦθα εἰδοποίησις τῆς Κυβερνήσεως ἀναγγέλλουσα εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πρωτευούσης ὅτι ὁ ἐχθρὸς εὐρίσκετο ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τῆς Βισούλης, καὶ ὅτι τὰ στρατεύματά του ἦτο πιθανὸν νὰ προσεγγίσωσιν εἰς τὴν πόλιν. Ὅτι μέρος μὲν τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ ἐκινήθη ἐπιθετικῶς μετὰ τῶν ποταμίων Βλῶγ καὶ Βισούλης, ὅπου καὶ ἠρίστευσεν ἤδη, καὶ ὅτι ἡ ἀντίστασις τῆς πρωτευούσης θέλει δώσῃ καιρὸν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ στρατοῦ νὰ ὠφεληθῇ ἐξ αὐτῆς καὶ νὰ κατατροπώσῃ ἐκεῖ τὸν ἐχθρὸν, ἐνῶ τὰ Πολωνικὰ στρατεύματα τὰ μὴ μεθέξαντα τῆς ἐκστρατείας συγκεντρώνονται ἐμπροσθεν τῆς Βαρσοβίας, διὰ νὰ τὴν ὑπερασπισθῶσιν. Ὅθεν προσκαλεῖ τοὺς κατοίκους νὰ συναγωνισθῶσιν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν ταύτην. Οἱ δὲ ἐθέλοντα δὲν θέλουν στέλλεσθαι εἰμὴ εἰς ἐνὸς μιλλίου τὸ πολὺ ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως. Οἱ καταλογοὶ ὁμῶς αὐτῶν ἤθελον κλεισθῇ τὴν 9 τοῦ μηνός.

— Ἐνῶ ὁ στρατάρχης Πασκεύιτς κινεῖται βραδέως πρὸς τὴν Βαρσοβίαν, δύο Ῥωσικαὶ μοῖραι προχωροῦν κατὰ τῆς Λόμζας καὶ τοῦ Πουλτούσκου. Ὁ στρατηγὸς Ροθ ἐφάνη εἰς τὴν Λουβλινίαν διὰ νὰ περάσῃ τὴν ἄνω Βίσουλαν, καὶ πιθανὸν ὅτι καὶ ὁ στρατηγὸς Ρούδιγκερ θέλει ἐπιχειρηθῇ πάλιν τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Σιέδλεκ. Ἐντεῦθεν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς χώρας κατέχεται ἐκ νέου ὑπὸ τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων, καὶ ἡ πρωτεύουσα εὐρίσκεται εἰς δεινὴν κατάστασιν. Οὔτε ὁ στρατός, οὔτε ἡ Βουλὴ, οὔτε οἱ ἐν ταῖς ἐξουσίαις, οὔτε οἱ πλείονες τῶν ἐνεχομένων ἰδιωτῶν δὲν ἔχουν καμμίαν ὁδὸν ἀναχωρήσεως· ἡ τύχη των φαίνεται συνδεδεμένη μετὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πρωτευούσης, ἢ

δὲ ἀπεγνωσμένη αὕτη κατάστασις τῶν θέλει τοὺς κάμει πάλιν νὰ ἐπιμεινωσὶ μετ' ἀπεγνωσμένην ἀντίστασιν.

— Τὴν 12 τοῦ Ἰουλίου οἱ Ῥῶσοι ἀπέβησαν 20 μίλλια ἀπὸ τῆς Βαρσοβίας· ἦσαν δὲ διηρημένοι εἰς δύο σώματα, καὶ τὸ μὲν ἐπροχώρει πρὸς τὴν Κοβάλ καὶ Βρζέσκην, τὸ δὲ εὐρίσκετο εἰς τὰ περίεξ τῆς Λοβιζέκης. Αἱ προσθοφυλακαὶ τῶν Πολωνῶν καὶ ὁ ὄχλος ἐκτυποῦντο μετ' αὐτοῦς.

— Τὴν 21 τοῦ Ἰουλίου ὁ ἀρχιστράτηγος Σκρζυνέκκης ὑπῆγεν εἰς τὸ στρατόπεδον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται παρὰ τὸν ποταμὸν Ψούραν. Τὴν 20 ὁ στρατάρχης Πασκεύιτς ἐστρατοπέδευεν εἰς τὸ Κοῦτνον.

— Διαβάντες τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ τὴν Βίσουλαν, ὁ στρατάρχης Κόμης Πασκεύιτς διεύθυνε τὴν ἐξῆς προκέρυξιν πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Βασιλείου τῆς Πολωνίας.

“ Μετὰ τὴν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τῆς Βισούλης διάβασίν μου προσκαλῶ ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ βασιλείου τῆς Πολωνίας καὶ τοὺς προτρέπω νὰ μένωσιν ἡσυχοὶ εἰς τὰς οἰκίας των, καὶ νὰ καταγίνωνται ἀπόδως εἰς τὰ ἔργα των. Ἐξεύρω ὅτι πολλοὶ τῶν χωρικῶν πλανηθέντες ὑπὸ τῶν κακοδούλων ἔλαβαν τὰ ὄπλα κατὰ τῆς νομίμου αὐτῶν Κυβερνήσεως. Ὅθεν προσκαλῶ αὐτοὺς νὰ τὰ καταθέσωσιν εὐθύς, καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς ὑποθέσεις των καὶ εἰς τοὺς οἶκους των. Δηλοποιῶ δὲ πρὸς τοὺς τοῖς ὅτι:

„ 1. Ὅσοι τῶν χωρικῶν συλληφθῶσιν ὀπλοφοροῦντες, θέλουν ἀπομακρύνεσθαι ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς των.

„ 2. Ἡ ἰδιοκτησία καὶ ἡ ἀσφάλεια ἐκείνων τῶν ἐγκατοίκων, οἵτινες θέλουν μείνει εἰς τοὺς οἶκους των, θέλει μείνει ἀνέπαφος· ὅλα δὲ τὰ εἰς τὸν Ῥωσικὸν στρατὸν χρειώδη θέλουν πληρόνεσθαι μετρητὰ· διὰ δὲ τὴν χορηγίαν τοῦ χόρτου καὶ τῆς ξυλίας θέλουν δίδεσθαι ἀποδείξεις· ἀποδεκταὶ ἐν καιρῷ ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν φόρων.

„ 3. Πρὸς διατήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ διαχείρισιν τῆς δικαιοσύνης, κατὰ τοὺς τόπους τοὺς ὑπὸ τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων κατεχομένους θέλει συσταθῇ προσωρινὴ Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας ἀρχηγὸς διωρίσθῃ ὁ στρατηγὸς Δομ-βρόύφκι. Χρεωστῶν λοιπὸν οἱ κάτοικοι νὰ προστρέχουν εἰς αὐτὴν δι' ὅλας τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφοράς, καὶ νὰ ὑπακούουν χωρὶς ἀντιστάσεως εἰς τὰς διαταγὰς τῆς.

„ Ἐλπίζω δὲ ὅτι τὰ παρ' ἐμοῦ ληφθέντα ταῦτα μέτρα δὲν θέλουν μείνει ἀτελεσφόρητα, καὶ ὅτι θέλουν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ χρέος των οἱ κάτοικοι τοῦ βασιλείου τῆς Πολωνίας. „

Ἐκ Κρακοβίας, 22 Ἰουλίου. — Τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ρούδιγκερ συνιστάμενον, ὡς λέγεται, ἐξ 25 000, ἐπεράτε τὴν Βίσουλαν τὴν 16, καὶ τὴν 17 κατέλαβε τὴν Ὀπατόβαν καὶ Ὀστρόβικον. Οἱ δὲ Κόσακοι ἐπέδραμον τὰς αὐτὰς ἡμέρας μέχρι τῆς Κιέλκης καὶ Ραδόμ. Τὴν 19 δὲ πάλιν ἐπαυήλθεν εἰς τὴν δεξιὰν ὀχθὴν τῆς Βισούλης τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ στρατοῦ τοῦ Ρούδιγκερ, καὶ ἔμειναν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μόνον 5 000. Τούτο δὲ τὸ κίνημα ἐγένετο ἐξ αἰτίας τῆς ἐμφάνισως τοῦ στρατηγοῦ Χρζανίφσκου κατὰ τὴν Πουλαύην καὶ Ἰώτηφσβ.

— Οἱ ἐν Βαρσοβίᾳ φαίνονται ὅτι συνέλαβον δυτυτιστῆ-αν κατὰ τοῦ ἀρχιστρατηγοῦ Σκρζυνέκκης, καὶ θέλουν νὰ λάβωσιν εὐθύς τὰν ἀπεργαζόμενον τοῦ ἐκείνου δὲ ἐξ ἐναιτίας διὰ τοῦτο ζητεῖ τὴν παρὰ τῆς ἐξουσίας του.

— Αὐτόθεν, 4 Αὐγούστου. — Τὸ τῶν Νουντίων Συνέδριον ἀπεφάτισεν ἐν μυστικῇ ἐκκλησίᾳ τὴν 28 Ἰουλίου νὰ στείλῃ πάσαντα ἐπιτρόπους εἰς τὸ Πολωνικόν

καταλαμβάνοντες τὴν διαβεβαίωσιν τῶν εἰλη-
κην αἰδημάτων καὶ τῆς ἀφοσιώσεως ὅλων τῶν
κατ' οὐκὸν καὶ ἡμῶν πρὸς τὴν Υ. Ε., ἔχομεν πλήρη πε-
ποίθησιν ὅτι θέλει συγκαλέσει ἡ Υ. Ε. Ἐθνικὴν Συ-
νέλευσιν, εἰς ὅποιον μέρος καὶ εἰς ὅποιον καιρὸν τὰ
συμπερὶ τῆς πατρίδος ἤθελον ἀπατήσει, ὄντες
πρὸς τοὺς καὶ ἑτοίμοι νὰ ἐκτελέσωμεν μετὰ θυσίαν τὰ αἰ-
ματὰ μας τὰς σεβαστὰς διαταγὰς τῆς Υ. Ε., τει-
νόμενοι πρὸς συντήρησιν τῆς εὐταξίας καὶ ἀσφαλείας
μας πρὸς ἀνατροπὴν τῶν πονηρῶν σχεδίων τῆς κα-
κοβουλίας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, διὰ τῆς φρονήσεως καὶ πα-
τρικῆς προνοίας τῆς Υ. Ε., εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι
θελόμεν ἀπαλλαγῇ ἀκινδύνως.

ὑποσημειώμεθα μετὰ βαθυτάτην ὑπόκλισιν.

Ἐν Ἀνδριτσάνῃ, τὴν 29 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες καὶ Πρόκριτοι τῆς ἐπαρχίας
Φαναρίου.

Οἱ ἐκ τῆς Ἀνδριτσάνης, Τζ. Χρησόπουλος, Α. Νικο-
λόπουλος, Α. Ζαφειρόπουλος, Α. Χα. Ἀλεξίου, Π. Μι-
χαλόπουλος, Α. Π. Ζαριφόπουλος, Γ. Παπαδόπουλος,
Π. Ιατρόπουλος. — Οἱ ἐκ τῶν χωρίων. Α. Ἀναστασόπου-
λος, Κ. Κεϊκράς, Χ. Κάρις, Γ. Τέρνας, Στ. Γα-
λιάνοπουλος, Α. Κοτζηρόπουλος, Α. Κωσόπουλος.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀρ. 142)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Φαναρίου ἐπικυροῖ
τὸ γνήσιον τῶν ἀνω καὶ ὀπίσθεν ὑπογραφῶν, καὶ τὸ
ἐκδόσιον τῆς πράξεως ταύτης.

Ἐν Ἀνδριτσάνῃ, τὴν 2 Αὐγούστου 1831.

Οἱ Δημογέροντες. Γ. Ν. Τζαννέτις, Δ. Δημητ-
ρακόπουλος, Α. Ἀναστασόπουλος, Ἀν. Γιαννόπουλος.

Ἀναφωρὰ τῆς ἐπαρχίας Λοιδωρικί.
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐπαρχίας μας μᾶς ἐκοινοποίη-
σε τὴν ὑπ' ἀρ. 4,012 Ἐγκύκλιον τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Ἀγκαλιὰ εἰς πᾶσαν περίεσιν ἀπεδείξαμεν τὴν
τελείαν ἀφοσίωσιν μας εἰς τὰ καθεστῶτα, καὶ ἐξηγή-
σαμεν τὴν γνώμην μας, ὅτι φρονέμεν τὴν ἐνεσῶσαν
τάξιν τῶν πραγμάτων ἀχώριστον ἀπὸ τὸ συμφέρον
καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἔθνους, κατ' αὐτὴν ὁμῶς τὴν
περίεσιν λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐξηγηθῶμεν
πλέον ἀπλῶς, θεραπεύοντες μετὰ τὴν θερμो-
τάτην ἐπιθυμίαν μας τὴν νὰ βεβαιωθῇ ἡ Σ. Κυβέρ-
σις, ὅτι ἐξ ἀρχῆς καὶ πάντοτε εἴμεθα ἀμετάτρεπτοι
εἰς τὴν γνώμην καὶ ἀπόφασίν μας τὴν νὰ φρονώμεν,
ὅτι πᾶν ὅ,τι ἀντίκειται εἰς τὰ καθεστῶτα, ἀντίκειται
καὶ εἰς τὸ συμφέρον καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἔθνους.

Ἡ ἀγανάκτησίς μας ἐναντίον ὅσων θέλῃσι νὰ τα-
ράξωσι τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν τῶν πραγ-
μάτων καταντᾷ πλέον, καὶ κατὰ μέγα δίκαιον, νὰ
ὑπερπηδῇ τὰ ὅρια.

Ἀλλ' ὅσον ἀπαρηγόρητοι εἴμεθα εἰς τὴν λύπην μας,
διότι οἱ κακόβουλοι καὶ ἰδιοτελεῖς ἔσονται ἄνθρωποι, ἀφ' ὧν
μὲ ἔλας τὰς προσπάθεις τῶν δὲν ἠδυνήθησαν, νὰ
ἐξαπατήσωσι τὸ ἔθνος, κατείναντο ν' ἀπ. δείξωσιν εἰς
τὸν ἔξω κόσμον πνεῦμα ἀποστασίας καὶ ταραχῆς,
ἄλλο τόσο ἀπαρηγόρητοι εἴμεθα πεπεισμένοι
ἐντελῶς, ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις θέλει δυνηθῇ ν' ἀπο-
δείξῃ τὸ ἀμεμπὸν τοῦ χαρακτήρος καὶ τῶν φρονημά-
των τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ προλάβῃ τὰς ὀλεθρίας συνεπει-
ας τῶν ἀποστατικῶν κινήσεων καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ὧν ἀπαξ
ἐκηρύξαμεν σύμφωνον μετ' ὅλον τὸ ἔθνος ἅς μὴν
παρακαταθῇ ὅλης μας τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν Σ.
Κυβέρνησιν, δὲν μένει, παρὰ νὰ προσφέρωμεν καὶ τὸν
ἑαυτὸν μας τὸν ἴδιον, καὶ νὰ τὸν ἐκθέσωμεν εἰς πᾶν ὅ,τι
συντελεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐνεσῶσαν τάξιν τῶν πραγ-
μάτων, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ὁποίας καὶ αὐθις κηρύτ-
τομεν, ὅτι προχωροῦμεν ἀπροσκόπως εἰς τὴν εὐδαι-
μονίαν μας. Εὐχόμεθα δὲ νὰ νεύσῃ καὶ ὁ Ὑψιστος εἰς
ταῖς κεφαλὰς τῶν κακόβουλων νὰ λυπηθῇ τὸν πολυ-
παθῆ λαὸν τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὅποιον μόλις ἀναλαμ-
βάνοντα προσπαθῶν οἱ ταραξίχαι καὶ ἰδιοτελεῖς νὰ τὸν
ἐμβάλλωσιν εἰς νέας κινδύνους καὶ βάσανα.

Λυθόμεθα, Ἐξοχώτατε, βαθύως πῶς δὲν δυνάμεθα
νὰ ἐκθέσωμεν τὰ φρονήματά μας ὅτι λογιῆς ζωηρῶς
φαίνονται εἰς τὰ πρόσωπά μας καὶ εἰς τὰ πρόσωπα
ἐτι μᾶλλον τῇ κοινῇ λαῶ.

Ἡ Σ. Κυβέρνησις ἱκανῶς ἤδη ἐγνώρισε τὸν λαὸν
τῆς Ἑλλάδος, τὰ συμφέροντα τῶν ὁποίων εἶναι ἀχέ-
τα ὅλως διόλου μετὰ τὰ ψευδῆ παράπονα, ἢ μᾶλλον
προφάσεις τῶν ἰδιοτελῶν.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ κηρυττώμεθα πάντοτε τῆς Υ. Ἐξο-
χώτητος ταπεινότητος δέλοι.

Ἐν Λοιδωρικίῳ, τὴν 5 Αὐγούστου 1831.

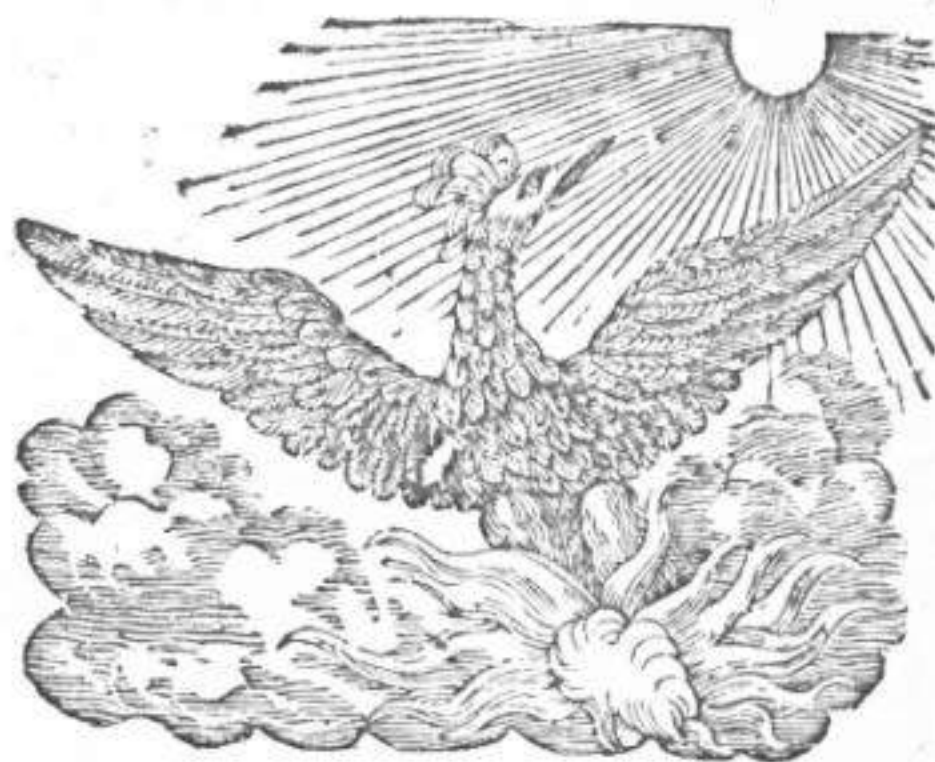
Οἱ Δημογέροντες καὶ Πρόκριτοι τῆς ἐπαρχίας Λοι-
δωρικίς. — Ὁ τοποῖησις Σαλόνων καὶ Λοιδωρικίς Γρη-
γόριος, Α. Κόκλας, Β. Ἀναστασίς, Α. Μαργέλος,
Α. Κάρις, Παπᾶ Ἰω. Μήχης, Η. Ταμπάκης, Α.
Μαργέλος, Π. Κάγκας.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀρ. 66.)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Λοιδωρικίς ἐπικυροῖ
τὰ ἐν τῇ παρῶσιν ἐνδιαλαμβανόμενα, καὶ τὴν γνησιότη-
τα τῶν ὑπογραφῶν.

Ἐν Λοιδωρικίῳ, τὴν 6 Αὐγούστου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Α. Μαργέλος, Α. Παπα-αθανά-
σις, Π. Ἰωάννης, Κ. Φαπίτζας. Ὁ Γραμ. Μ. Πρίμας.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
 Ἔτησια . . . Φοίνικες 36
 Ἑξαμηνιαία . . . 18
 Τριμηνιαία . . . 9
 Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
 Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
 σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου

12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν.

Ἀναφορὰ τῆς Ἀνατολικῆς Σπάρτης.
 ΠΡΟΣ ΙΩΝ Α. ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ ΤΟΝ Σ. ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Ἀφ' οὗ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς, καὶ διὰ πληρεξυσίων, καὶ διὰ τῶν κοινοτήτων ἡμῶν ἀπαξάπαντες ἀνεφέραμεν πρὸς τὴν Σ. ἡμῶν Κυβερνήσιν τὴν ἀγανάκτησίν μας διὰ τὰ γινόμενα εἰς Λιμένα καὶ ἄλλα τινὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος. ἀκούομεν καὶ ἤδη ἀπὸ τὴν ἐγκύκλιον τῆς ὑπ' Ἀρ. 4.012 τὰ ἀναιδέστατα ἀποτολμήματα τινῶν ῥαδιούργων, εἴτινες παροισιαζόμενοι ὡς ἐπιτροπικοὶ καὶ πληρεξυστοὶ τοῦ ἔθνους, Τολμῶσι νὰ φέρωσι τὸ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως σύνταγμα καὶ ἄλλα, κηρύττοντες ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ θέλησις τοῦ ἔθνους ὅλου.

Δὲν ἀνεχόμεθα τὸ παράπαν τῆς τοιαύτης ἐπιβουλῆς καὶ μηχανορραφίας αὐτῶν τῶν ῥαδιούργων, εἴτινες πάντοτε μὲ τοιαῦτα προσχήματα, δηλαδὴ ὅτι φροντίζουν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν Ἑλλήνων, διεκινδύνευσαν ἑαυτοὺς καὶ ἡμᾶς, ἐπρηξένησαν ἀθεράπευτα δεινὰ, ἐπέθεσαν εἰς τὴν πατρίδα δυσφύρητα χρέη, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσιν οἱ Ἕλληνες νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τοὺς εὐεργέτας τῶν καὶ τὰ ὁποῖα κατεβρίβησαν οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι μὲ φρικτὰς αἱματοχυσίας, καθυστερήσαντες ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας τιμὴν, δόξαν, ἰδιοκτησίαν καὶ ἐλευθερίαν, μόνον δικαιοῦματα, τὰ ὁποῖα ἀπέκτησαν διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ἰδίων βραχιόνων τῶν ὅλων, λέγομεν, ταῦτα ἀφ' οὗ ἀπωλέσθησαν ἕνεκα τῆς ἰδιοτελείας τῶν, ἔφεραν τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸν ἀνδραποδισμόν εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ μόνον τὰ πάθη τῶν καὶ τὴν δίψαν τοῦ δεσποτισμοῦ.

Τὸ τοιαύτης μανίας κατακυριευμένων τῶν ψυχῶν τῶν, καὶ ἤδη κινῶν πάντα λίθον ὑπὸ τὸ πρῶτον χημά τοῦ πατριώτου νὰ ταραξῶσι τὸ πᾶν, καὶ νὰ φέρωσιν εἰς τὴν πρώην ἀθλίαν καὶ ἀστασιν τὴν πατρίδα, ὥστε καὶ τὴν καθεστῶσαν ἑρχὴν τῆς νὰ καταθρονοδῇσιν, καὶ τοῦ Ἕλληνας ἅπαντας νὰ διεγείρωσιν εἰς ἐμφυλίους πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, καὶ εὖ ὡς νὰ βιάσῃ τὰ προφιλέστατα τοῦ ἔθνους συμφέροντα, καὶ νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ἀσμεδίωτητα τοῦ καίρου διὰ νὰ κατορθώωσι τοὺς σκοποὺς τῶν, σκοποὺς ὁ Θεός, καὶ ἑδελυρεὺς καὶ πλήρεις ἀνταποκρίσεων καὶ οὐλοῦντος.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, καὶ σήμερον ἀναγκαζόμεθα διὰ τῆς παρουσίας ἡμῶν ταπεινῆς νὰ ἐκφρασθῶμεν μὲ βαθύτατον ἀναστεναγμὸν τῆς καρδίας μας καὶ ζωηρὰν λύπην τῆς ψυχῆς μας τὴν ἀδημονίαν καὶ ἀγανάκτησίν μας ἐναντίον τῶν τοιούτων, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔπαυσαν τοῦ νὰ ἐπιβουλεύωνται ἀκαταπύστως τὰ πολυτιμώτατα δίκαιά μας, ἐπικαλούμεθα τὴν Σεβαστὴν ἡμῶν Κυβερνήσιν εἰς τὴν ἀντιληψίν τῶν δικαίων μας, καὶ παρακαλοῦμεν αὐτὴν ὡς τέκνα γνήσια καὶ εὐπειθῆ, νὰ γεινῇ ὁ ἄμεσος προστάτης καὶ τῶν δικαίων καὶ τῆς ἡσυχίας μας, καὶ ὅν τρόπον ἐγκρίνει συμφερότερον καὶ ἀσμεδιώτερον, ὥστε νὰ μὴν προδοθῶσι πάλιν τὰ δίκαιά μας, δίκαια ἐστηρογμένα, καὶ ἀφιερωμένα εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν πρόοιν τῆς Τ. Ε. Σοῦ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ὡς δεδοκιμασμένου εὐεργέτου τῆς καὶ ὑπερασπιστοῦ τῶν συμφερόντων τῆς.

Τολμῶμεν δὲ νὰ ἐκφρασθῶμεν, ὡς καὶ ἄλλοτε, ὅτι διὰ τὴν κατητύχασιν τῶν τοιούτων, καὶ τὴν κατάπαυσιν τῶν ταραχῶν, δὲν ἤτελεν εἶναι ἄδικον νὰ μεταχειρισθῇ ἡ Σεβ. Κυβερνήτις τὴν δύ. αμίν τῃ, καὶ νὰ προσκαλέσῃ τὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν γνησίων καὶ εὐπειθεστάτων τέκνων τῆς ὡς καὶ ἡμῶν.

Καθ' ὅσον δὲ ἀποβλέπει τὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἀπεκδεχόμενοι κατὰ γράμμα καὶ ἔννοιαν τὰ παρὰ τῆς ἐπ' Ἀρχαίᾳ Συνελεύσεως ψηφισθέντα, μένομεν καθ' ὅλους τοὺς τρόπους ἡττοχοὶ, ἀφιγρόντες τὰ δίκαιά μας ταῦτα εἰς τὰ βαθύτατα αἰσθήματα τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀρετῆς, τὰ ὁποῖα περιστοιχίζουσι τὸν λαμπρὸν χαρακτήρα καὶ τὴν εὐαίσθητον ψυχὴν τῆς Τιμετέρας Ἐξοχότητος.

Πεποιθότες εἰς τὰ προγεγονότα ἐκ μέρους τῆς πατρικῆς κηδεμονίας τῆς ἀγαθῆς καὶ εὐεργεσίας, εἰς ἡμᾶς ἐθαῤῥυνόμεθα ὅτι ἀναλόγως τῶν προσδοκιῶν μας διὰ τῆς εὐεργετικῆς φοιτήσεως, καὶ διὰ τῶν ἀόκνων ἀγώνων τῆς θέλομεν ἀποκτήτῃ ὅσα δίκαια, ὅσα καλὰ, ὅσα εὐδαίμονα ἀήκου εἰς ἔθνος θυσιασθὲν διὰ τὴν αὐτονομίαν τοῦ, καὶ τὰ ὁποῖα περιμένει νὰ ἴδῃ ἐπεφρασμένα ἀπὸ τῆς μεγαλοφυΐας καὶ ἀρετῆς Σοῦ τοῦ Κυβερνήτου καὶ προστάτου τῆς πατρίδος Καποδίστρια.

Ἐ. Μιχαηλίδης, τὴν 30 Ἰουλίου 1831.

Οἱ πολῖται, Π. Μ. Γρηγοράκης, Γ. Στ. Καλκανδῆ,

Αναφορά τῆς Ἐπαρχίας Ζητουνίᾳ.
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Μᾶς ἐκοινοποίησε σήμερον ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Διοικητῆς τῆς ἐπαρχίας ταύτης τὴν ὑπ' Ἀρ. 4,012 ἐγκύκλιον τῆς Υ. Ε., καὶ παρευθὺς συνήλθουμεν εἰς ἐμὴν μετ' ἐπιστάσις ἀνεγνώσαμεν τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα.

Κοινῇ βουλῇ καὶ ψήφῳ λαμβάνομεν ἀνὰ χεῖρας τὰ κάλαμον διὰ τὰ παραστήσωμεν εἰς τὴν Υ. Ε. καὶ εἰς ὅλον τὸν ὕμῳ φρονέοντα κόσμον, ὅτι αἱ πράξεις τῶν ὀλίγων τέτων ταραξιῶν, ἐνῶ εἶναι πολλὰ μακρὰν τῆς ἰδικῆς μας συγκαταθέσεως, εἶναι μάλιστα, καὶ τὰς κηρύττομεν ἐχθρὰς καὶ τῆς ὑπολήψεώς μας καὶ τῶν συμφερόντων μας.

Ἡ ἐπαρχία μας, Ἐξοχώτατε, δὲν σέβεται εἰμὴ Κυβερνήσιν καὶ καθεστῶτα, καὶ εἰς αὐτὴν ἀφιερώνει ὅλα τὰς τὰ συμφέροντα.

Καὶ ὑποσημειῖται μ' ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν Μυσαφάμπει, τὴν 1 Αὐγῆστ 1831.

Οἱ Δημογέροντες καὶ Πρόκριτοι τῶν ἐλευθέρων χωριῶν τῆς Ἐπαρχίας Ζητουνίᾳ. Α. Ἀγγελόγεωργης, Α. Κερνάδας, Π. Γίζος, Α. Παναγιώτης, Γ. Ἀνδρεῖτος, Παπα-αναστάσης, Θ. Κυργιάννης, Παπα-αλέξης, Α. Ματζέκας.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 30.)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ζητουνίᾳ ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν, καὶ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Μυσαφάμπει Ζητουνίᾳ, τῇ 5 Αὐγῆστ 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Α. Γζήγγας, Α. Παπα-αλέξης.
Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κ. Χ. Χρήστου.

Αναφορά τῆς Ἐπαρχίας Ἀποκέρου.
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Συνελθόντες εἰς ἐν οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ἀποκέρου, μᾶς ἀνεβνώθη ἡ ὑπ' Ἀρ. 4,012 ἐγκύκλιος τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Ἀπερίγραπτος ἐσάθη, Σ. Κυβερνήτα, ἡ ἀγανάκτησίς μας κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες διὰ τῶν ἐαυδιστῶν τῶν ἐπὶ διαφύρις προχέμασι προσπαθῶν νὰ ῥίψουν τὸ ἔθνος καὶ αὐθις εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀναρχίας, ἐκ τῆς ὁποίας, χάρις εἰς τὴν βαθεῖαν φρόνησιν καὶ προσπάθειαν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἀπελυτρώθη.

Ἀποδοκιμάζοντες λοιπὸν διὰ τῆς παρέσεως μας τὰ ἀποτρέπαι κινήματα καὶ σκευωρίας τῶν κενόδο-

ξων καὶ κακοβέλων τέτων, οἵτινες τολμῶν νὰ παρεστιάζοντα καὶ ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐθνικῆς μας, ἀναθέτομεν καὶ τῇ λοιπῇ τὴν περὶ τῆς τύχης μας μέριμναν εἰς τὴν Υ. Ε., καὶ ἀφωσιωμένοι ὅπως δύνανται εἰς τὰ καθεστῶτα, παρακαλοῦμεν νὰ λάβῃ μέτρα αὐτηρεῖα διὰ νὰ ματαιωθῶσι καὶ κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν οἱ ὀλέθριοι σκοποὶ τῶν ὀλίγων τέτων ταραχοποιῶν, καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰ φρικτὰ ἐπακόλθου τῆς ἀναρχίας.

Ἐκφράζοντες δὲ συγχρόνως τὰ αἰσθήματα τῆς πρὸς τὴν Υ. Ε. βαθείας εὐγνωμοσύνης μας, ὡς καὶ εἰς τὰς προλαβέσας ἀναφοράς μας, διὰ τὰς ἀγῶνας, τὰς ὁποίας κατεβάλετε πρὸς ὑποστήριξιν τῆς εὐδαιμονίας τῆς Ἐθνικῆς μας, ὑψώνομεν ἱκέτιδας πρὸς Θεὸν καὶ χεῖρας, ἵνα τῇ χορηγήσῃ καρτερίαν καὶ τῇ λοιπῇ εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς μας ἀντίληψιν καὶ πρостаσίαν.

Καὶ μὲ βαθύτατον σέβας ὑποσημειώμεθα.

Ἐν Κεφαλοβρύσῳ, τῇ 8 Αὐγῆστ 1831.

Οἱ Προκριτοὶ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Ἀποκέρου.

Μ. Σηγκέντας, Γ. Φαφτόπελος, Γ. Παππαθανασόπουλος, Α. Ἰωάννης, Κ. Βασιλόπουλος, Γ. Ρεμπάς, Μ. Παλιομήτρος, Γ. Σεράλης, Γ. Ἀγγελέσης, Ν. Παππαδόπουλος, Χ. Εὐθυμίου, Α. Παππαδογιαννόπουλος, Κ. Βαζέρας, Α. Βοιόργας, Β. Διπλός.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 78.)

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ἀποκέρου ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν τῶν συμπολιτῶν ταύτης.

Ἐν Κεφαλοβρύσῳ, τῇ αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ.

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες. Α. Πλακωτῆς, Γ. Βασιλόπουλος, Ν. Μαρμαλάδης.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 1,145. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΙΓΛΙΟΝ ΠΕΛΑΓΟΣ ΕΚΚΛΗΤΟΝ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ὁ Κύριος Α. Λευκαίρας, ἐπίτροπος τῆς Π. Καρκαγιάννη, διὰ τῆς ἀπὸ 25 τῆς παρελθόντος Ἰανυαρίου 1831 ἀναφορᾶς τε ἐζήτησε τὴν ἀκύρωσιν τῶν ὑπ' Ἀρ. 320, 339 καὶ 349 πράξεων τῆς Ἐμπορικῆς Δικαστηρίου Σύρας, ἐκδοθεισῶν ὑπὲρ τῆς Ἀντωνίου Καλοφειῶ, κατοικούντος εἰς Σύραν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἀστυνομία Σύρας, πρὸς τὴν ὁποίαν διευθύνθη ἡ πρὸς τὸν ἐναγόμενον Α. Καλοφειῶν κλήσις τῆς Δικαστηρίου τέτῃ, ἀπήντησεν ὅτι ὁ διαληφθεὶς Α. Καλοφειῶς διαμένει ἤδη εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, τὸ Δικαστήριον, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν Ἀρ. 216 καὶ 277 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν τε ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν,

καὶ ἐὰν ἐπιθυμοῦσι ν' ἀγοράσωσιν, ὡς παρευρεθῶσιν

νικ. Γ. Γρεῦ. Μιλᾶ, Κ. Φιλιππαῖος, Γ. Παχάριος.
(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 151.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ 'Αρ. 70 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1831.

κολεθρία τῶν πρὸς τὴν Κυβερνητικὴν ἀναφορῶν.
Ἀναφορὰ τῆς Ἐπαρχίας Μαλανδρινέου.

Ἐξοχώτατε,

Ἐδραρυμένος ὁ εὐπειθὴς καὶ ἀτάραχος τῆς ἐπαρχίας ταύτης λαὸς ἀπὸ τὰς ὑπὸ τὸ πρόχημα γενικῆς συμφερόντων ἰδιοτελείας καὶ σκευωρίας ὀλίγων τινῶν ἀθλίων ἀνθρώπων, ἠθέλην αὐτοσμήτως προμικθῆναι ἐκφράσει πρὸς τὴν Υ. Ε. τὸ περὶ τούτων φρόνημά τε, ὅτε ὁ Διοικητὴς Σαλῶνων ἐκοινοποίησε τὴν ὑπ' Ἀρ. 4,012 ἐγκύκλιον τῆς Υ. Ε. ἐγγράφον.

Ἐξοχώτατε, ἡ ἀτάραχος τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης διαγωγή, ἡ πρόθυμος τῶν χρεῶν τῶν ἐκτέλεσις, ἡ πρὸς τὴν Υ. Ε. ἐντελής ἀφοσίωσις των, καθὼς καὶ τὰ ἀδιακόπως ἀπολαμβάνόμενα μεγάλα δέγματα τῆς εὐνόμου προσασίας καὶ πατρικῆς ὑπερασπίσεως ἐκ μέρους τῆς Ἐξοχότητός σας, εἶναι ἰχυρὰ δέγματα καὶ τὴν Ἐξοχότητά σας νὰ βεβαιώσεν ὅτι ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀποδιδικιμάζει μ' ἀγανάκτησιν τῶν ταραχοποιῶν τὰ κινήματα, καὶ εἰς τὸν ἔξω κόσμον νὰ δείξῃ, ὅτι ἡ βεβαιότης δὲν ἐμφωλεύει παρὰ εἰς ὀλίγων τινῶν τὰς καρδίας, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καθὼς καὶ οἱ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, ελάβον πραγματικὴν ἀπόπειραν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν πραγμάτων πρὶν τῆς σωτηριώδους ἐλεύσεως τῆς Υ. Ε.

Λαμβάνομεν, Ἐξοχώτατε, τὴν εὐκαρίαν νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμεν καὶ αὐτὴς τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ ἀφοσίωσίν μας, καὶ εἶμεθα.

Ἐκ τῆς κωμοπ. Βιθυνήτζας, τῇ 26 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Πρεσβυτοδημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Μαλανδρινέου.

Α. Καψικάπης, Α. Ζαρκάνας, Α. Κεντίπελος, Παπα-σπύρος Σκινᾶς, Παπα-δημήτριος Κολατζῆς, Ν. Ἀθανασίος, Ν. Σταματογιάννης, Γ. Λέκος, Παπα-νικόλαος Βολενίης, Γ. Παπα-δημητρίος.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 28.)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Μαλανδρινέου ἐπικερὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν, καὶ τὴν αὐτοπροσφύτως πράξιν τῶν ἀνωθεν ὑπογεγραμμένων.

Ἐκ τῆς κωμοπ. Βιθυνήτζας, τῇ 28 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες. Α. Καψικάπης, Α. Σταματοπέλος. Ὁ Γραμματεὺς Α. Γιαννακῆς.

Ἀναφορὰ τῆς Ἐπαρχίας Φαναρίου.
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῆς συνελεύσεως ὅλων τῶν ὑπογεγραμμένων

Δημογερόντων καὶ Προκρίτων τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου ἀνεγνώθη ἡ ὑπ' Ἀρ. 4,012 Ἐγκύκλιος τῆς Σ. Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα κατετάραξαν τὰς καρδίας μας, διὰ τὰς μηχανορραφίας καὶ τὰ βεβαιωθήματα ὀλίγων τινῶν κακοβέλων καὶ βδελυρῶν ἀνθρωπαρίων, οἵτινες ἀνευ τινὸς πληρεξουσιότητος, ἢ κοινῆς γνώμης σφετερίζονται τὸ δίκαιωμα τῆς λαῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, γράφοντες καὶ ἀναφέροντες ὡς ἐξ ὀνόματος τῆς πατρίδος, μὴ ὅλον ὅτι ἐφάνησαν πάντοτε ἀρχηγὸι ταραχῶν ἀνωμαλίας, καὶ οἱ διδάσκαλοι τῆς πλέον διεφθαρμένης διαγωγῆς, προσπαθῶντες παντοτρόπως νὰ φέρουν τὸ ἔθνος εἰς τὴν δεινὴν θέσιν τῆς ἀναρχίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν διὰ τῆς ἀγχινοίας καὶ πατρικῶν αἰδημάτων τῆς Υ. Ε. μέλις ἀπηλλάγη, ἅμα ελάβετε ἡ Υ. Ε. τὰς ἡνίας τε.

Ἡκέδησαν μὲ τὴν ἀκριβῆ προσοχὴν αἱ ἐξηγήσεις καὶ διασαφήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμεν ὁ Διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας μας διὰ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας τῆς ἐπαρχίας μας περὶ τῶν ἀληθινῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος.

Ὅσον δικαίως ἀγανακτῶμεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμβριθῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἰδιοποιεμένων τὰ ἀναπαλλοτρίωτα δικαιώματά μας, τοσούτον λυπέμεθα διὰ τὴν πόρῳσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφθασαν ὡς ἀπονεννημένοι οἱ κακοβέλοι ἔτσι, ἐλπίζοντες ὅτι δύνανται νὰ διαταράξωσι μὲ τὰ ἐγκληματικά βήματά των τὴν ἡσυχίαν τῆς πατρίδος, καὶ νὰ φέρουν εἰς τὴν ποθητὴν τῆς ἀνωμαλίας τὸν τόπον, καὶ ἐτι μᾶλλον ἀγανακτῶμεν ἀπὸ καρδίας, διότι δὲν μετεμελήθησαν ἀκόμη διὰ τὰ ἀξιοκατάκριτα καὶ τὰ ἀξιοτιμώρητα ἐγκλήματά των, καὶ διότι τὴν ἀνοχὴν τῆς Υ. Ε. κακῶς μεταχειρίζομενοι ἀπὸ ἐγκλημα εἰς ἐγκλημα ἐξοκείλονται.

Ὅθεν σπεύδομεν διὰ τῆς παρέσσης ταπεινῆς μας ἀναφύσεως νὰ διαβεβαιώσωμεν τὴν Υ. Ε. περὶ τῆς εὐκρινῆς ἀφοσίωσός μας, καὶ ἐκείνης τῶν κατοίκων ὅλης τῆς ἐπαρχίας μας, θεωρῶντες ὡς χαρὴν ἀγρᾶφον καὶ ἐγγράφον γινόμενον ἀπὸ μυτικῆς μηχανορραφίας καὶ βεβαιωθήματα τῶν κακοβέλων, τῶν ὁποίων τὰς πράξεις ἀποδιδικιμάζοντες, καθυπερβαίνον διὰ τῆς δημοσιότητος τῆς ἀναπαλλοτρίωτα ἐκείνης θελήσεως τῶν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας μας, λυπέμενοι ἐξ ἑνὸς μέρους διότι μένοντες ἀτιμώρητοι οἱ ὀλίγοι καὶ βδελυροὶ βεβαιωτοὶ ἔτσι, μὴ ἔχοντες νὰ χάσῃ τίποτε εἰς τὸν λειψὸν τῆς πατρίδος, ἀμπαρῶν αὐτὴν μυσιοτέρως εἰς τὸν ἀφαιρημένον της.